EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 17.5.2018
COM(2018) 305 final

KOMISJONI KOOSTATUD AASTAÜLEVAADE

liikmesriikide aastastest tegevusaruannetest, milles käsitletakse määruse (EL) nr 1233/2011 kohaldamisalasse kuuluvat ekspordikrediiti

KOMISJONI KOOSTATUD AASTAÜLEVAADE

liikmesriikide aastastest tegevusaruannetest, milles käsitletakse määruse (EL) nr 1233/2011 kohaldamisalasse kuuluvat ekspordikrediiti

1. Sissejuhatus

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2011. aasta määruse (EL) nr 1233/2011 (mis käsitleb riiklikult toetatavate ekspordikrediitide suuniste rakendamist ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu otsused 2001/76/EÜ ja 2001/77/EÜ)[1] I lisas on sätestatud, et liikmesriigid esitavad igal aastal komisjonile tegevusaruande, et parandada läbipaistvust liidu tasandil. Komisjon esitab nimetatud teabe alusel Euroopa Parlamendile aastaülevaate.

Käesolev aastaülevaade on 2016. aasta kohta. Aastaülevaates käsitletakse ekspordikrediiditoiminguid määruse (EL) nr 1233/2011 tähenduses, st „keskmise tähtajaga ja pikaajalisi" tehinguid, mille tagasimakseperiood on vähemalt kaks aastat. Käesolevas ülevaates ei käsitleta lühiajalisi ekspordikrediiditehinguid[2] ega teatavate ekspordikrediidiasutuste tegevust muudes valdkondades kui ekspordikrediit (nt investeeringute kindlustamine). Samuti tuleb märkida, et mõnes liikmesriigis täidab ekspordikrediidiasutuse ülesandeid kindlustusandja riikliku volituse alusel. Sellisel juhul on riikliku ekspordikrediidikava haldamine rangelt eraldatud muust tegevusest erasektoris (viimast käesolevas ülevaates loomulikult ei käsitleta).

Komisjon on võtnud teadmiseks Euroopa Parlamendi 2. juuli 2013. aasta resolutsiooni määruse (EÜ) nr 1233/2011 kohase esimese aruandluse kohta[3] ning soovitanud liikmesriikidel pöörata erilist tähelepanu kõnealuses resolutsioonis esitatud soovitustele (nt soovitus, et nõukogu ekspordikrediidi töörühm ja komisjon konsulteeriksid Euroopa välisteenistusega aruandlusmetoodika edasiarendamise teemal).

2. 2016. kalendriaasta kohta saadud tegevusaruanded

Tegevusaruande on esitanud järgmised liikmesriigid: Austria, Belgia, Bulgaaria, Hispaania, Horvaatia, Itaalia, Luksemburg, Madalmaad, Poola, Portugal, Prantsusmaa, Rootsi, Rumeenia, Saksamaa, Slovakkia, Sloveenia, Soome, Taani, Tšehhi Vabariik, Ungari ja Ühendkuningriik.

Ülejäänud seitsmel liikmesriigil – Eestil, Iirimaal, Kreekal, Küprosel, Leedul, Lätil ja Maltal – ei olnud aruandeaastal aktiivset ekspordikrediidikava määruse (EL) nr 1233/2011 tähenduses.

3. Aasta tegevusaruannete analüüs

a) Üldine ja finantsteave

[1] ELT L 326, 8.12.2011, lk 45.

[2] Selliste tehingute puhul kohaldatakse komisjoni teatist liikmesriikidele Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamise kohta lühiajalise ekspordikrediidikindlustuse suhtes.

[3] Euroopa Parlamendi 2. juuli 2013. aasta resolutsioon komisjoni esimese aastaaruande kohta Euroopa Parlamendile liikmesriikide ekspordikrediidi agentuuride tegevuse valdkonnas (2012/2320(INI)).

Kohaldatavas õigusraamistikus (määrus (EL) nr 1233/2011) on sätestatud ekspordikrediiditehinguid ja -kavasid käsitlevad üldeeskirjad. Ehkki enamik Euroopa riikide valitsustest on loonud oma ekspordikrediidiasutused, on nende esitatud ekspordikrediidikavade kohaldamisala ja ülesehitus ning ka nende asutuste enda ülesehitus liikmesriigiti erinev.

Mõnes liikmesriigis on ekspordikrediidiasutus ministeeriumi osakond või riigiamet. Teistes täidab ekspordikrediidiasutuse ülesandeid kindlustusandja riikliku volituse ja valitsuse järelevalve all. Liikmesriikides, kus pakutakse mitut eri liiki ekspordikrediiditoetust, on sageli rohkem kui üks ekspordikrediidiasutus (nt üks asutus, kes pakub riiklikku toetust garantii või kindlustuse vormis täiemahulise garantiina, ja teine, kes pakub intressitoetust). 2016. aastal toimisid ekspordikrediidikavad määruse (EL) nr 1233/2011 tähenduses 21 ELi liikmesriigis. Neid kavasid haldasid kokku 29 eri ametit ja ministeeriumiosakonda.

Üldiselt on liikmesriigid oma ekspordikrediidikavade töövahendeid viimastel aastatel laiendanud. Euroopa ekspordikrediidiasutused on ekspordikrediiditoetusena tavaliselt pakkunud täiemahulist garantiid (st eksporditehingut rahastab kommertspank ja ekspordikrediidiasutus annab tehingule garantii või kindlustuskatte). Kõik 21 liikmesriiki, kes aruandeperioodil pakkusid ekspordikrediiti määruse (EL) nr 1233/2011 tähenduses, annavad sellist toetust. 15 liikmesriiki pakuvad ka muud määrusega (EL) nr 1233/2011 ja OECD riiklikult toetatava ekspordikrediidi kokkuleppega ette nähtud toetust,[4] nagu otsene laenuandmine või rahastamine (sel juhul rahastab tehingut otse ekspordikrediidiasutus, mitte kommertspank),[5] refinantseerimine[6] või intressitoetus[7]. Mitmes aasta tegevusaruandes mainitakse sõnaselgelt ka projekti rahastamist,[8] seotud abi[9] ja/või VKEde rahastamist[10].

Üldjoontes on viimastel aastatel vastavus pidevalt suurenenud, kuna paljude teemade puhul on hakatud juhinduma OECD riiklikult toetatava ekspordikrediidi kokkuleppest. Siiski tuleb arvesse võtta järgmisi erinevusi, kuna need muudavad raskeks laiapõhjalise võrdluse, mis annaks täieliku ülevaate. Esiteks on liikmesriigid eelmises punktis nimetatud üldiste ekspordikrediidiliikide raames välja töötanud väga erinevad finantstooted. Kuigi teatav toode võib olla omane mitmele ekspordikrediidiasutusele, ei pruugi tingimused olla sarnased. Teiseks sõltub ekspordikrediidikava mõju ilmselgelt ka riigi majanduse eripärast ja erafinantssektori suutlikkusest.

Seda arvesse võttes annab nominaalne koguriskipositsioon 31. detsembri 2016. aasta seisuga, mis on esitatud allolevas tabelis, vähemalt ülevaate suuremate täiemahulise garantiiga ekspordikrediidiskeemide mahust[11].

Täiemahulise garantiina antud riiklik toetus 2016. aastal (miljardit eurot) **ELi suurim (nominaalse koguriskipositsiooni alusel koostatud järjestus)**	
Saksamaa	89,7

[4] OECD riiklikult toetatava ekspordikrediidi kokkulepe on esitatud kõnealuse määruse lisas.
[5] Belgia, Tšehhi Vabariik, Taani, Ungari, Itaalia, Poola, Slovakkia, Hispaania ja Ühendkuningriik.
[6] Ungari, Slovakkia ja Rootsi.
[7] Soome, Prantsusmaa, Poola ja Hispaania.
[8] Itaalia, Madalmaad, Saksamaa ja Taani.
[9] Austria, Hispaania, Poola, Taani ja Ungari.
[10] Bulgaaria, Taani ja Rumeenia.
[11] Ka Ühendkuningriik on esitanud nominaalse koguriskipositsiooni, mis on alates 31. märtsist 2017 23,4 miljardit naelsterlingit.

Prantsusmaa	68,7
Rootsi	35,7
Itaalia	26,1
Madalmaad	23,9

Nagu juba eespool märgitud, tegutsevad Euroopa ekspordikrediidiasutused väga erinevates valdkondades, mida määruse (EL) nr 1233/2011 kohane aruandlus ei hõlma. Määrus (EL) nr 1233/2011 hõlmab keskpika perioodi ja pikaajalist ekspordikrediiti (nagu on kindlaks määratud OECD riiklikult toetatava ekspordikrediidi kokkuleppes). Paljud Euroopa ekspordikrediidiasutused pakuvad aga ka selliseid tooteid nagu lühiajaline ekspordikrediit, ekspordikrediidi garantii, tootmisriski garantii ja investeerimiskindlustustooted. Samuti tuleks märkida, et mitu liikmesriiki on töötanud välja sektoripõhised ekspordikrediiditooted, näiteks õhusõidukite tootmiseks ja laevaehituseks. Seda on oluline silmas pidada ekspordikrediidiasutuste laiema majandusliku mõju hindamisel.

Üksikasjalikumat teavet selle kohta leiab aasta tegevusaruannete vormi II ja IV osast, aga ka üldistest aastaaruannetest, millele mitu liikmesriiki sõnaselgelt viitavad.

Aasta tegevusaruannetes on esitatud ekspordikrediidikavadega seotud asjakohane finantsteave 2016. aasta kohta. Siiski tuleb rõhutada, et määruse (EL) nr 1233/2011 kohaselt esitatakse need aruanded kooskõlas asjaomase liikmesriigi õigusraamistikuga. See tähendab, et andmete esitamises on teatavaid erinevusi. Sellegipoolest ei ole komisjonil tegevusaruannete finantsaspektide kohta konkreetseid tähelepanekuid[12].

b) Kuidas arvestatakse „keskkonnariske, millega võivad kaasneda muud samalaadsed riskid“

Vastavalt määruse (EL) nr 1233/2011 I lisa punktile 2 kirjeldavad liikmesriigid iga-aastases tegevusaruandes, „kuidas arvestavad nende ekspordikrediidiasutused riiklikult toetatavates ekspordikrediiditoimingutes keskkonnariskidega, millega võivad kaasneda muud samalaadsed riskid.“

Liikmesriigid pööravad üha enam tähelepanu keskkonnariskidele, mis mängivad olulist rolli selle kindlaksmääramisel, kas ekspordikrediiditoetust antakse või mitte. Seetõttu on liikmesriigid kõnealuste riskide hindamiseks töötanud välja sisemised protsessid. Kui riskid ei tundu olevat aktsepteeritavad või proportsionaalsed, siis garantiid ei anta. Kui riskid näivad vastuvõetavad, on ekspordikrediiditoetus enamasti seotud teatavate tingimustega ning sõltub riskide vähendamise meetmete võtmisest ja asjakohaste nõuete täitmisest. Seoses 2016. aastaga on aruannetes rõhutatud järjest rohkem vastavuse järelevalvet[13]. Lähenemist näitab ka erinevate hindamismenetluste rakendamine sõltuvalt tehingu kategooriast, nagu on mõned liikmesriigid sõnaselgelt väljendanud[14].

[12] Määruse (EL) nr 1233/2011 I lisa punkti 1 kohaselt ei piira aruandlusprotsess liikmesriikides riiklike ekspordikrediidikavade üle järelevalvet teostavate asutuste õigusi.
[13] Nt Belgia, Itaalia, Rumeenia.
[14] Nt Belgia, Taani, Saksamaa Slovakkia ja Hispaania.

Liikmesriigid, kus on mitu ekspordikrediidiasutust, on keskkonnariskide hindamiseks välja töötanud asutustevahelise koostöö ja koordineerimise. Kui on kaasatud rohkem kui üks asutus, näiteks kui tehing saab mitte üksnes ekspordikrediidi garantii, vaid ka intressitoetust, siis tavaliselt on üks asutus selgelt määratud selleks, et tehing vastaks keskkonnaalast ja sotsiaalset hoolsuskohustust käsitleva OECD soovituse nõuetele. Asutustevahelise koostöö näideteks on Itaalia ja Tšehhi Vabariik.

I lisa punktis 2 on osutatud keskkonnariskidele ja „muudele asjakohastele riskidele", mida liikmesriigid on tõlgendanud laialt. Mõned liikmesriigid mainivad sõnaselgelt ka sotsiaalset mõju,[15] näiteks inimõigusi[16]. Kõnealuseid riske võivad hinnata välised sõltumatud eksperdid, kuid järjest rohkem teevad seda iga ekspordikrediidiasutuse enda vastavad spetsialistid.

Paljud liikmesriigid viitavad menetlustele, mida on kirjeldatud OECD soovituses riiklikult toetatavaid ekspordikrediite käsitlevate ühiste lähenemisviiside ning keskkonnaalase ja sotsiaalse hoolsuskohustuse kohta (edaspidi „ühised lähenemisviisid"), mis on kogunud populaarsust ja normatiivse jõu isegi väljaspool OECD liikmesriike. Näiteks kohaldab Bulgaaria OECD soovitust korruptsiooni kohta. Kuigi ta ei ole rakendanud OECD soovitust ühiste lähenemisviiside kohta keskkonnale ega inimõigustega seotud aspekte, jäädakse siiski avatuks kõnealuste soovituste integreerimiseks. Teatavates liikmesriikides ulatuvad ühised lähenemisviisid soovitatud kohaldamisalast kaugemale, et suurendada veelgi eri liiki tehingute kontrolli[17].

Hiljutise suundumusena on paljud liikmesriigid vaadanud ühistest lähenemisviisidest kaugemale ja hakanud lisaks ühisele lähenemisviisile kasutama võrdlusalusena ka muid rahvusvahelisi standardeid, näiteks Maailmapanga kaitsemeetmeid,[18] ÜRO äritegevuse ja inimõiguste juhtpõhimõtteid,[19] Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni tööalaste aluspõhimõtete ja põhiõiguste deklaratsiooni,[20] nn ekvaatori põhimõtteid[21] ja rahvusvahelisi finantskorporatsiooni tulemusstandardeid[22]. Teine hiljutine suundumus on kliimamuutusega seotud algatuste lisamine sellesse konteksti, sealhulgas osutamine ÜRO kliimamuutuste raamkonventsioonile[23]. Teatavad liikmesriigid on nimetanud ka jätkuvaid püüdlusi parandada ja arendada kehtivaid põhimõtteid. Näiteks märkis Soome, et osaleb ekspordikrediidiasutuste vahelistes töörühmades ja laiemas rahvusvahelises koostöös. Viimasele viitas ka Ühendkuningriik. Madalmaades on välja töötatud oma hoolsuskohustuse vahendeid, et kontrollida tehingute mõju inimõigustele. Mõned liikmesriigid nimetasid muudatusi, mis on tehtud nende enda põhimõtetesse 2016. aastal, mis näitab pidevat sisest hindamist ja menetluste läbivaatamist.

Üldiselt on liikmesriigid tõlgendanud keskkonnariske ja sellega seotud riske suhteliselt laialt. Tehinguid on hinnatud mitte ainult keskkonna, vaid ka muid kaalutlusi silmas pidades. Liikmesriigid on näidanud soovi selle valdkonna edasiseks arenguks mitte ainult ühiste lähenemisviiside, vaid ka muude rahvusvaheliste standardite lõimimisega oma

[15] Austria, Belgia, Tšehhi Vabariik, Soome, Prantsusmaa, Saksamaa, Madalmaad, Slovakkia ja Rootsi.
[16] Austria, Saksamaa ja Rootsi.
[17] Saksamaa, Madalmaad ja Hispaania.
[18] Slovakkia.
[19] Soome ja Madalmaad.
[20] Madalmaad.
[21] Ühendkuningriik.
[22] Madalmaad ja Slovakkia.
[23] Nt Belgia ja Saksamaa.

ekspordikrediidi poliitikasse. Ühine lähenemisviis ise vaadati läbi 2016. aastal pärast edukat rahvusvahelist koostööd paljude liikmesriikide vahel soovituste tõhustamiseks.

c) Tegevusaruannetes esitatud muu teave

Lisaks eespool punkti 3 alapunktides a ja b käsitletud teabele nähtub 21 tegevusaruandest, et liikmesriikidel on olemas ekspordikrediiti ja keskkonnamõju, korruptsioonivastast võitlust ning väikese sissetulekuga riikidele jätkusuutlikku laenuandmist käsitlevad üldisemad tegevuspõhimõtted. Kolmel asjaomasel OECD soovitusel[24] on oluline, kuid mitte ainumäärav roll. Isegi liikmesriigid, kes ei ole OECD liikmed, kohaldavad nimetatud soovitusi või kavatsevad seda põhimõtteliselt tegema hakata. Paljud liikmesriigid märkisid, et eelkõige „ühiste lähenemisviiside“ kohaldamisala on laiem, kui on ette nähtud OECD soovituses[25]. Lisaks on liikmesriikide põhimõtete puhul arvesse võetud rahvusvahelisi standardeid, nt ÜRO äritegevuse ja inimõiguste juhtpõhimõtteid[26] ning ELi õigustikku laiemalt, sealhulgas näiteks määrust krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta[27]. Viited ELi eesmärkidele, standarditele ja juhenditele näitavad, et arvesse on võetud nii „pehmet“ õigust kui ka siduvaid õigusnorme, ning et seaduse mõte on sama oluline kui seaduse sisu.

Lisaks sellele osutavad liikmesriigid üha sagedamini täiendavatele poliitilistele eesmärkidele või kaalutlustele, mis täiendavad ühistes lähenemisviisides sätestatut. Näideteks on sooline võrdõiguslikkus,[28] sotsiaalne kestlikkus[29] ning maksudest kõrvalehoidumise ennetamine[30]. Mitmel juhul on asjaomased ekspordikrediidiasutused ise töötanud välja asjakohased aktid. Näiteks võib tuua ettevõtja sotsiaalse vastutuse põhimõtted,[31] mis tavaliselt hõlmavad mitte ainult riigisiseseid jõupingutusi, vaid ka tihedat dialoogi ekspordikrediidiasutuste klientidega[32].

Seoses keskkonnakaitsega on uuteks suundumusteks rõhuasetus kestlikkusele[33] ja heitkoguste vähendamisele[34]. Nagu ka eelmistes aruannetes, on paljud liikmesriigid rõhutanud inimõiguste olulisust. Peaaegu kõik aruanded kajastavad jätkuvalt toetust inimõigusteküsimuse arendamisele uute ühiste lähenemisviiside raames. Mõnikord on see temaatika otseselt seotud töötajate õigustega[35].

Üldiselt on liikmesriikide ekspordikrediidiasutuste tegevuspõhimõtted hakanud üksteisele lähenema. Selle näiteks on korruptsioonivastased meetmed. Paljud liikmesriigid nõuavad seotud pooltelt korruptsioonivastase deklaratsiooni allkirjastamist ning märgivad sõnaselgelt,

[24] 1. OECD soovitus riiklikult toetatavaid ekspordikrediite käsitlevate ühiste lähenemisviiside ning keskkonnaalase ja sotsiaalse hoolsuskohustuse kohta (nn „ühised lähenemisviisid“). 2. OECD soovitus korruptsiooni ja riiklikult toetatava ekspordikrediidi kohta. 3. Põhimõtted ja suunised, et edendada jätkusuutliku laenuandmise tavasid seoses ametliku ekspordikrediidi andmisega väikese sissetulekuga riikidele.
[25] Prantsusmaa, Saksamaa, Itaalia, Madalmaad, Slovakkia ja Rootsi.
[26] Taani, Madalmaad, Poola ja Rootsi.
[27] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta.
[28] Ühendkuningriik.
[29] Rumeenia, Slovakkia, Hispaania.
[30] Rootsi.
[31] Belgia, Taani, Itaalia, Madalmaad, Slovakkia ja Rootsi.
[32] nt Belgia.
[33] Tšehhi Vabariik, Poola, Rumeenia ja Hispaania.
[34] Belgia ja Taani.
[35] Taani ja Rootsi.

et altkäemaksu avastamisel garantii tühistatakse. Näiteks Portugalis on COSEC garantiid kehtetud, kui on tõendeid altkäemaksu kohta. Üha enam liikmesriike märgivad ka järelevalve olulisust[36] ning julgustavad panku ja eksportijaid enda korruptsioonivastaste meetmete arendamisel[37].

Mõned liikmesriigid on lisaks ühiste lähenemisviiside järgimisele arendanud ka enda konkreetseid altkäemaksu- ja korruptsioonivastase võitluse vahendeid, näiteks eetikahartat[38] või rikkumisest teatamise meetmeid[39]. Järjest enam peetakse prioriteediks ka rahapesuvastaseid meetmeid[40] ning terrorismi rahastamise tõkestamist[41].

Lähenemist näitab ka Maailmapanga ja Rahvusvahelise Valuutafondi nõuete täitmine, mida paljud liikmesriigid on nimetanud seoses jätkusuutliku laenuandmise tavadega väikese sissetulekuga riikidele.

Liikmesriigid püüavad samuti hoolikalt tagada, et ekspordikrediidiasutused tegutseksid võimalikult läbipaistvalt, austades samas vajalikku konfidentsiaalsust kaubanduslike tehingute suhtes. Teatavad liikmesriigid pöörasid tegevusaruannetes 2016. aasta puhul sellele erilist tähelepanu[42].

Seega on selge, et OECD ühised lähenemisviisid on täielikult lõimitud liikmesriikide ekspordikrediidipoliitikasse. Nagu näitavad eespool esitatud mitmesugused kaalutlused, on ühine lähenemisviis muutumas miinimumstandardiks. Paljudes valdkondades kohaldavad liikmesriigid oma lisameetmeid tagamaks, et ekspordikrediidi toetus on kättesaadav ainult tehingute puhul, mis vastavad rangetele keskkonna- ja sotsiaalnormidele.

d) Ekspordikrediidiasutuste tegevuse vastavus liidu eesmärkidele ja kohustustele

Et süvendada ELi tasandil läbipaistvust, peavad liikmesriigid esitama komisjonile iga-aastase tegevusaruande, milles kooskõlas riikliku õigusraamistikuga esitatakse ekspordikrediiditoiminguid käsitlev teatav finants- ja tegevusalane teave, sealjuures ka teave selle kohta, kuidas tegeldakse keskkonnariskidega.

I lisa punktis 3 on sätestatud, et „komisjon esitab nimetatud teabe alusel parlamendile aastaülevaate, milles hinnatakse ka ekspordikrediidiasutuste vastavust liidu eesmärkidele ja kohustustele“.

Euroopa Liidu lepingu artiklis 3 on loetletud liidu üldeesmärgid ja artiklis 21 liidu välistegevuse põhimõtted ja eesmärgid.

ELi ühise kaubanduspoliitikaga seoses on viidatud liidu välistegevuse põhimõtetele ja eesmärkidele Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 206 ning artikli 207 lõikes 1.

Euroopa Komisjon võtab liikmesriikide esitatud teabe alusel teadmiseks, et määruse (EL) nr 1233/2011 tähenduses ekspordikrediidiga tegelevad liikmesriigid on oma ekspordikrediidikavade haldamise toetamiseks välja töötanud tegevuspõhimõtted, mis on ELi eesmärkidega kooskõlas. Ekspordikrediidialaseid soovitusi, mille on välja andnud OECD,

[36] Itaalia ja Ühendkuningriik.
[37] Belgia, Taani, Saksamaa ja Poola.
[38] Luksemburg.
[39] Slovakkia.
[40] Bulgaaria, Rumeenia, Slovakkia ja Rootsi.
[41] Bulgaaria, Rumeenia ja Rootsi.
[42] Austria, Belgia, Bulgaaria, Taani, Prantsusmaa ja Poola.

ainus rahvusvaheline organisatsioon, kes on välja töötanud selle poliitikavaldkonna erinorme, kasutatakse laialdaselt, kuid liikmesriigid teevad selles valdkonnas isegi rohkem, kui soovitused ette näevad.

Nagu varasemates aastaülevaadetes märgitud, on komisjoni talitused vastusena Euroopa Parlamendi 2013. aasta juuli resolutsioonis (mis käsitleb suuniseid aruannete esitamiseks tulevikus) esitatud soovitusele soovitanud kasutada poliitika edasisel kujundamisel suunistena eelkõige rahvusvaheliste järelevalveorganisatsioonide (sh ÜRO) tööd. Liikmesriikide aruannetes juba kasutatakse erineval määral selliseid rahvusvahelisi instrumente võrdlusalusena ja komisjon soovitab tööd selles suunas jätkata. Samuti on esmatähtis edendada arutelu Euroopa välisteenistusega inimõiguste küsimustes.

Euroopa Parlament on kutsunud komisjoni üles väljendama seisukohta, kas liikmesriigid järgivad liidu eesmärke ja kohustusi. Euroopa Komisjon on koostanud oma aastaülevaate I lisa kohaselt. Liikmesriikide tegevusaruannetes sisalduva teabe põhjal leiab komisjon, et ekspordikrediidiasutuste tegevus on vastavuses Euroopa Liidu lepingu artiklites 3 ja 21 sätestatuga. Loomulikult võivad Euroopa institutsioonid ühiselt seada endale ambitsioonikamad poliitikaeesmärgid. Komisjon on valmis lihtsustama ja edendama institutsioonidevahelist dialoogi, kuid seni peab ta järgima hinnangu andmisel määruse (EL) 1233/2011 I lisa punkti 3.

Rahvusvaheliste kohustuste ja ELi konkurentsiõigusest tulenevate kohustuste täitmise osas ei ole aruandeperioodil Maailma Kaubandusorganisatsioonis (WTO) Euroopa ekspordikrediidikavadega seoses vaidlusi olnud. Euroopa Komisjon ei saanud 2016. aastal kaebusi ELi õiguse võimalike rikkumiste kohta, mis oleksid seotud ekspordikrediidiasutustega.